

het visserijblad

Vrijdag 24 januari 1975 — Nr. 4

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, BUPUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-
KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

DE PEILERS VAN DE ZEEVISSERIJ

II. KORTZICHTIGHEID

Voor de revolterende jeugd klinkt het burgerlijk, kapitalistisch en ergerlijk oudere generaties heel eigenwijs en egoïstisch te horen verklaren, dat het hun tijd wel zal meegaan. Die jeugd wordt anderzijds vrij vlug en ongenueanceerd ondergebracht bij de werkonwilligen en voor kommunistisch gescholden. Dit heeft m.i. niets te maken met de afgezaagde generatiekloof en is alleen terug te brengen tot het niet verder zien dan je neus lang is. Dat er intussen iets aan het veranderen is, dat er iets moet veranderd worden, kan nauwelijks nog worden betwijfeld. Wie halsstarrig de ogen gesloten houdt, zal des te pijnlijker de vernieuwing ondergaan.

Er is iets aan het gebeuren over de ganse wereld, derhalve ook in de visserij. Met dit voor ogen schreef ik in het kerstnummer dat vrijheid een misbruikt woord is, waarachter willekeur zich verbergt en wat iedere verplichting kan ondermijnen.

HET LIDMAATSCHAP

De verzoening tussen Rederscentrale en Unie is een kwasi voldongen feit en straks is er nog slechts één nationale VZW voor de Vlaamse visserij, naast enkele regionale beroepsverenigingen die doorgaans meewerken met de nationale vereniging.

Bij dergelijke verzoening moet niet gedacht worden wie het pleit heeft gewonnen en wie de duimen heeft moeten leggen. Iedere partij moet toegevingen doen en kan maar één zaak betrachten: eenparig beter doen dan vroeger.

Maar nog is de verzoening niet getekend, nog heeft de eerste algemene vergadering geen plaats gevonden, of we hebben nieuwe dissidenten: a) van de voorheen afgescheurden zijn er die weigeren terug te komen, b) van de zogezegd trouw geblevenen zijn er enkelen die, verontwaardigd om zoveel toegeving, hun ontslag nemen. De eenheid in de visserij wordt aldus opnieuw uitgehold, allicht met dit verschil dat deze niet-leden zich moeilijk zullen kunnen verenigen en dus aan de zelfkant van het bedrijf zullen blijven staan.

Zij die geen lid waren en geen lid meer zullen zijn, achten zich veel slimmer dan hun kollega's, want 1) zij zullen jaarlijks tienduizenden frank in hun zak houden wegens het niet betalen van lidgeld en 2) toch van de tegemoetkomingen aan de visserij evenveel profiteren en dus dubbel profijt hebben.

PRODUCENTENORGANISATIE

Op 2 of 3 uitzonderingen na, zijn alle niet-leden van de VZW echter wel lid van de producentenorganisatie, omdat ofwel de vage dreiging van EEG-beslissingen hen daartoe aanzet, dan wel louter en alleen uit zorg om hun vis te laten opvangen wanneer de markt verzadigd is. Het ware dus een klein kunstje deze niet-leden van de VZW TEGEN HUN GOESTING EN TEGEN HUN WIL, als het ware zonder dat ze het weten, toch lid te maken. Immers, als alle activiteiten, kosten, tussenkomsten, vertegenwoordigingen enz. uitgaande van de VZW worden geboekt voor rekening en faam van de producentenorganisatie, en als we de bijdrage voor de producentenorganisatie verhogen en het lidgeld voor de

VZW tot een minimum terugbrengen zou, op die 2 of 3 na, iedereen toch volwaardig lid zijn en daartegen niets kunnen doen, gezien de statuten van de producentenorganisatie inhoudt, dat men minstens een vol jaar moet lid blijven.

Maar dat ware boerenbedrog. Het zou zijn alsof de ziekenbond zou samensmelten met de vakbond. Ten andere, de S.V. heeft ooit enkele activiteiten van de VZW overgenomen, zoals ondermeer het scheepsjongensfonds en de beschermkledij, en reeds onmiddellijk ontstond er een algemene ontevredenheid, die leidde tot afscheuring zowel aan de Oostkust als te Oostende, en waarleggen toen zelfs de sekretaris-generaal van het Ministerie van Landbouw zich heeft verzet.

BEROEPSVERENIGING

Als we waarlijk een beroepsvereniging nodig hebben, en wie durft daaraan nog twijfelen, dan moet die beroepsvereniging zichzelf kunnen waar maken. Anders kan ze beter verdwijnen.

Als de beroepsvereniging bekomt dat het Ministerie van Landbouw 50 centiem per liter gasoil subsidie geeft, dan bekomen alle reders reeds veel meer dan hun lidgeld terug; als de beroepsvereniging de aanvoeren in Engeland enz..., vlotter én goedkoper doet verlopen voor haar leden dan voor de niet-leden; als de beroepsvereniging voor haar leden EN VOOR HAAR LEDEN ALLEEN bij Decca, bij Scap, Hand in Hand enz., ristournes bedingt; als de afgevaardigden van de beroepsvereniging voor scheepskredieten-onder-staatswaarborg tegenstemmen voor aanvragen van niet-leden; dan zal die ellendige kortzichtigheid van „het zal wel mijn tijd meegaan" of „laat de anderen maar betalen, ik profiteer er toch ook van" niet lang overleven.

Men kan mij verwijten, dat die methoden te drastisch zijn. Maar zijn de methoden van de vakbonden niet drastisch? Is de chantage van de olie-trust niet schandelijk, zijn de regeringsmaatregelen altijd even democratisch en de ministeriële beslissingen altijd even menselijk-rechtvaardig?

Zelfs de katolieke Kerk heeft 20 eeuwen naen haar macht weten te vestigen op vrees voor straf (brandstapel) en doodsangst voor de hel, waarom zou een marginaal bedrijf als de visserij dan zijn voortbestaan niet trachten te verzekeren met het uitstoten van de kortzichtigen, met het dwarsbomen van de profiteurs!

En waarom zouden de ministers, die zo graag de visserij willen één zien, niet hun steun en hun hulp binden aan het lidmaatschap?

Tegenstanders beweren nogal zelfverzekerd dat de regering geen wetten kan maken voor en geen hulp kan verlenen aan een bepaalde groep, want dat de grondwet ieder Belg gelijk noemt, zodat de niet-leden altijd evenveel gerechtigd zullen zijn als de leden. Maar ik vraag me af waarom een syndikaat van werknemers méér zou te vertellen hebben dan een syndikaat van reders! De vakbonden zijn er immers in geslaagd Fondsen een wettelijk karakter te verlenen, hoewel het hoofdprincipe van deze Fondsen juist is, de gesyndikeerde werknemers van grotere voordelen te laten genieten dan de niet-gesyndikeerden; zo krijgen in ons eigen bedrijf de vislossers die bij een vakbond aangesloten zijn, aanzienlijke premies waarvan de andere vislossers uitgesloten worden.

Wat daar mag, moet bij ons kunnen; wat daar door de regering wordt toegelaten moet in de visserij worden gestimuleerd. Ik blijf overtuigd dat de hernieuwde Rederscentrale het recht moet krijgen en bezitten om haar leden tegen iedere vorm van kortzichtigheid te beschermen.

...En wie ten einde raad toch zal lid worden, mogen ze wat mij betreft daarenboven gerust een jaar wachttijd opleggen.

JEF DEROOSE.